

Dagbladets

Eide).

The aller værste! «Materialtretthet»

Et av de mest interessante og mest omtalte band blant de norske nyrockgrupper er The Aller Værste! I løpet av 1980 har gruppa utviklet seg raskt, og framstått som kulturstjerne det knyttes store forventninger til.

Nå har gruppas debut-LP «Materialtretthet» kommet ut, og vi burde dermed få et bedre holdepunkt for hvorvidt TAV klarer å innfri de høye forventningene eller ei. Gjentatte spillinger har imidlertid ikke ført meg noe nærmere et klart og utvetydig svar angående dette. Til det virker «Materialtretthet» altfor sammensatt og forvirrende.

På den positive sida kan anføres gruppus vilje til å eksperimentere og gå egne veier. Melodiene har fått en litt spesiell, stakkato-sug-

gerende oppbygging, til dels basert på fornorskede skarptmer. Sammen med pipende Farfisa-lyder og spinkle Duane Eddy/Shadows-klingende gitarer gir dette TAV et helt eget, spennende og ikke minst fascinerende lydbilde. I tillegg skriver TAV gode og engasjerende tekster som virke både gjennomtenkte og godt tilpasset musikken.

Men samtidig virker det som om TAV ikke helt kjenner sine egne begrensninger. Det er så mye man vil flette inn og poengtere at de i sitt mangfold ofte mister kraften underveis. Enkelte av overgangene virker dessuten konstruerte og ødelegger mer enn de forfrisker, mens sangen ved et par anledninger overspiller i sin søken etter dramatiske effekter.

«Materialtretthet» kunne med fordel ha blitt trimmet ned fra 17 til 11–12 spor. For alt er ikke like bra, og noe blir direkte masete. Likevel har TAV all grunn til å være fornøyd med sin debut. Albumet viser nemlig opp et vell av interessante ideer. Og med litt sortering og strukturering av disse, kan TAV bli virkelig interessant å følge i framtida. (Den Gode Hensikt DGH 101)

Leif Gjerstad

NY LP PÅ DEN GODE HENSIKT:

MATERIAL TRETTHET

